

Nieuwsbrief 10

R.K. Parochie de Vier Evangelisten

Tijdens de corona-crisis; 29 mei 2020

Beste parochianen,

Wanneer ik in deze tijd tussen Hemelvaart en Pinksteren dagelijks de pinksternoveen bid, dan krijgen de woorden 'Zend uw Geest uit en alles zal herschapen worden' dit jaar wel een bijzondere betekenis. Het refrein van de tussenzang (psalm 104) op Pinksterzondag heeft een zelfde strekking, maar zegt het nog iets treffender, naar mijn idee: 'Zendt Gij uw Geest, dan komt er weer leven, dan maakt Gij uw schepping weer nieuw.'

Na Pinksteren, het feest waarbij we vieren dat God de heilige Geest, de door Jezus beloofde blijvende Helper, zendt aan allen die Hem liefhebben, komt er weer leven in de kerk. We mogen eindelijk weer samen gaan vieren!

In ons enthousiasme, 'aangevuurd' door de heilige Geest, zouden we na het Pinksterfeest wel naar de kerk willen stormen, elkaar en onze lieve Heer uitbundig begroeten, maar pas op! We moeten het heel rustig aan doen. We kunnen pas in onze kerken samenkomen als we aan alle voorwaarden voldoen die ons in de protocollen door het bisdom zijn aangereikt. En dan beginnen we voorzichtig met maximaal dertig kerkgangers en als alles goed blijft gaan, kan dat in juli worden opgeschaald naar maximaal honderd. Het één en ander is afhankelijk van de mogelijkheden in het kerkgebouw, maar niet in de laatste plaats van de beschikbaarheid en inzet van vrijwilligers, want er zullen bij de geloofsgemeenschappen extra werkzaamheden moeten worden gedaan om aan de richtlijnen te kunnen voldoen. Deze en komende week nemen we als parochieteam, samen met de pastoraatgroepen en beheercommissies, volop actie om de invoering van de nieuwe richtlijnen in goede banen te leiden. We zullen u daar de komende weken nog duidelijk over informeren.

Ja, beste parochianen, ook voor onze parochie is de 'anderhalve-metersamenleving' een nieuwe realiteit waar we mee moeten 'dealen', of we willen of niet. In Gods schepping lijkt een mutatie te zijn aangebracht: minimaal anderhalve meter afstand tussen mensen. Bidden tot God om de heilige Geest en daarmee hernieuwing van de schepping, zal die realiteit niet één, twee, drie veranderen. Gelukkig gaat het 'slechts' om fysieke afstand tussen mensen en kunnen wij op diverse andere wijzen elkaar nabij zijn. De afgelopen weken hebben we daar al verschillende voorbeelden van gezien. En ik denk dat het bij het bidden om een nieuwe schepping juist daar over gaat. Want wat vragen wij als wij de Pinksternoveen bidden?Op negen achtereenvolgende dagen vragen wij de heilige Geest om in onze harten te komen en ieder van ons zijn vruchten te verlenen, de vrucht van de liefde, van de vreugde, van de vrede, van het geduld, van de vriendelijkheid, de goedheid, de trouw, de zachtmoedigheid en de zelfbeheersing. Als we door de heilige Geest, de blijvende Helper, worden geholpen om met een beetje meer liefde over een ander te denken, wat positiever in het leven te staan, tevreden te zijn met wie we zijn en wat we hebben, iets meer geduld naar een ander of in een situatie te kunnen opbrengen, een vriendelijk woord of gebaar te geven,

ons misschien iets meer dienstbaar op te stellen, trouw te blijven aan de mensen die het goede met ons voor hebben, lasten van het verleden te kunnen loslaten en slechte neigingen te kunnen weerstaan, dan ontstaat een nieuwe schepping in ieder van ons. En samen zorgen wij op die manier, geholpen door de heilige Geest, voor een hele nieuwe realiteit: de realiteit van Gods Koninkrijk. Ik hoop en bid dat wij samen, in de huidige anderhalve-metersamenleving, ons 'vol vuur' inzetten voor die realiteit.

Namens het parochieteam wens ik u Zalig Pinksteren!

Diaken Jos van Adrichem, lid pastoraal team

Van het pastoraal team

Laatste zondagsviering met de paaskaars bij het altaar

De paaskaars die tijdens de Paaswake voor het eerst ontstoken werd, staat symbool voor de verrezen Heer. Gedurende de Paastijd brandt de paaskaars tijdens de vieringen omdat we deze hele periode vieren dat Jezus verrezen is. Veertig dagen lang verbleef Hij regelmatig onder zijn leerlingen, sprak met hen en at zelfs met hen. Toen het eind van die periode naderde, kondigde Hij aan dat Hij naar zijn Vader in de hemel terug zou keren, maar dat Hij een Helper zou sturen die altijd bij zijn leerlingen zou blijven. De komst van die onzichtbare Helper vieren we met Pinksteren. Vandaar dat we met Pinksteren de paaskaars doven, want de verrezen Christus is dan niet meer zichtbaar onder ons aanwezig maar, onzichtbaar, in de gestalte van de heilige Geest. De rest van het jaar brandt de paaskaars alleen nog tijdens de liturgie bij het toedienen van de sacramenten doopsel en vormsel, bij de eerste heilige communie en bij uitvaarten. Komende Pinksterzondag is de paaskaars dus voorlopig voor het laatst bij het altaar opgesteld. Omdat we nog niet eerder waren ingegaan op de paaskaars-decoratie van elke geloofsgemeenschap, nemen we, vlak voordat 'hij uit ons zicht verdwijnt', in deze nieuwsbrief de toelichting van de decorateur, Gerard van Dijk, op.

In de versiering op de paaskaars van dit jaar staat de verrezen Heer centraal. Tegen de achtergrond van het kruis zijn de wonde-tekenen extra zichtbaar. Bij het kruis zijn de Alfa en Omega weergegeven - God is het begin en einde - en het jaartal. Als Jezus wordt gedoopt in de Jordaan en bij de gedaanteverandering verschijnt een wolk aan de hemel en de Vader spreekt zelf over de Zoon. Hij strekt zijn handen uit naar wie Hem lief zijn.

Het aardse leven van Jezus begint en eindigt met een engel, de boodschapper van de Heer. "Weest niet bevreesd!" zegt de engel Gabriël tegen Maria, de engel zegt het tegen Jozef, de engelen zeggen het tegen de herders in het veld als de geboorte eenmaal daar is en de engel bij het lege graf zegt het tegen de vrouwen die de Heer zoeken. Die boodschap uit de hemel is dus ook aan ons gericht: weest niet bevreesd!

Als parochie vormen we één geheel, hoewel we van elkaar verschillen, zoals ook de evangeliën verschillen. Daarom is elke paaskaars aan de basis versierd met een eigen beeld voor de locatie, het symbool waarmee de evangelist normaal wordt verbeeld.

Het oudste evangelie begint in de woestijn, waar Johannes de komst van de goede herder aankondigt. Marcus was de reisgezel van Petrus en heeft dus veel verhalen uit de eerste hand, van iemand die erbij was. Hij schreef zijn evangelie zelfs op aansporing van Petrus. Het is een zakelijke weergave van het leven van Jezus en van verschillende wonderen. Het is geschreven voor de 'heidenen' en moet de goddelijke macht van Jezus zichtbaar maken. Titus Brandsma: als wetenschapper streed hij als een leeuw voor het (vrije) woord. Hij is ervoor vermoord in Dachau.

De apostel Matteüs begint het evangelie met de geslachtstabel van Jezus, de menselijke kant. Matteüs schreef het evangelie voor stad- en landgenoten. Vooral voor de christenen uit de joden. Het was beknopt, bedoeld voor

leerlingen op weg naar het doopsel. Jezus, zoon van Abraham, zoon van David, kind van Israël. Vervulling van de belofte aan Adam. Door zijn opening geeft Matteüs al aan dat hij hangt aan continuïteit van het verbond van God met de mensen. Jezus als herder, bezorgd voor zijn kudde. Wie was meer bezorgd voor de kudde dan Jean Marie Vianney. Hij gaf rust en bemoediging aan vele mensen en was bereid om hen met grote opoffering aan te horen. Hij was herder en Pastoor van Ars.

Het evangelie van Lucas begint met het offer in de tempel, de afsluiting van het oude verbond en de link naar het nieuwe. Lucas vertelt over de genade en de goedheid van God en wil Jezus zichtbaar maken voor alle volken. Hij vertelt over de zending van de zeventig (naar alle volken). Lucas was de reisgezel van Paulus. Voor zijn evangelie kon hij putten uit wat Maria in haar hart bewaarde. Niet verwonderlijk dus, dat hij vertelt over de jeugd van Jezus en wat Hij zijn ouders aandeed,

toen Hij jong was, de smarten van Maria: Maria van Eik en Duinen.

De apostel Johannes verhaalt hoe het Licht daalt uit de hemel naar de aarde, zoals een adelaar in zijn vlucht. Johannes brengt in zijn evangelie de liefde tot Jezus en tot God onder woorden. Hij vertelt over het leven van Jezus als zoon van God, in onze wereld gekomen om de wereld te verlossen. Een nieuw gebod geef ik jullie, dat je elkaar liefhebt. Doet dit om aan mij te denken. De leerlingen zwermen uit en delen het brood met de volgelingen van Jezus. De leerlingen op weg naar Emmaus herkenden Hem aan het breken van het brood.

Mededelingen van het parochieteam

Vorbereidingen voor publieke vieringen in volle gang

De van de bisschop ontvangen protocollen met voorwaarden en richtlijnen om weer samen te kunnen komen, waar we u vorige week over hebben geïnformeerd, vormen de basis voor de gebruiksplannen van de geloofsgemeenschappen van onze parochie. Die gebruiksplannen zijn in een ver gevorderd stadium en worden komende dagen besproken met vertegenwoordigers van de beheercommissies en pastoraatgroepen, die op de locaties al druk bezig zijn met voorbereidende activiteiten, zoals het aangeven van looproutes en markeringen voor het garanderen van de minimale afstand van anderhalve meter. Ook kijken zij, in overleg met de pastoraatgroep, welke vrijwilligers beschikbaar zijn om als coördinator tijdens de vieringen op te treden. Per viering zijn vier coördinatoren benodigd die de kerkbezoekers begeleiden bij het 'veilig kerken' en er ook op toezien dat iedereen zich aan de richtlijnen houdt. Als u zich daar voor zou willen inzetten, meldt u zich dan alvast bij uw pastoraatgroep of beheercommissie. Zo helpt u hen om binnen korte tijd volgens het gebruiksplan te kunnen werken. Alleen als aan de bisschoppelijke protocollen en het gebruiksplan wordt voldaan, kan in de kerk een publieke viering plaatsvinden.

Komende woensdag komt het parochieteam met vertegenwoordigers van de pastoraatgroepen en beheercommissies bijeen om de gebruiksplannen vast te stellen en eventuele knelpunten, om volgens het gebruiksplan te kunnen werken, te bespreken. We streven er naar om vanaf het weekend van 6 en 7 juni aanstaande weer publieke vieringen te houden. Zekerheid kunnen we u helaas nog niet geven want alles staat of valt of aan alle voorwaarden is voldaan. In ieder geval zijn er tot dat weekend op de werkdagen zeker nog geen publieke vieringen! De vieringen zullen in de maand juni slechts door 30 personen mogen worden bezocht, en pas vanaf de vieringen van 13 en 14 juni ontvangen de gelovigen in de kerk de heilige communie. Als alles goed gaat, mogen vanaf 1 juli 100 personen aan de vieringen deelnemen. Om deel te kunnen nemen aan de viering zult u zich in het vervolg vooraf moeten aanmelden. Volgende week berichten we u hoe dat precies in zijn werk zal gaan.

De komende week kunnen we, met vertegenwoordigers van de pastoraatgroepen en beheercommissies, samen vaststellen of de geloofsgemeenschappen volgens het gebruiksplan en de protocollen kunnen en zullen werken. Dan zullen we u ook in de Nieuwsbrief in detail informeren over de wijze waarop we de komende tijd weer kunnen samenkomen. Deze Nieuwsbrief zal naast de digitale versie in gedrukte versie aan alle parochianen worden verspreid.

Livestream-vieringen

Gelukkig is de livestream-viering voor de groep parochianen die over internet beschikt een goede mogelijkheid om op afstand deel te nemen aan de zondagse eucharistieviering. Ook nu weer een link naar de stream van

komende zondag op YouTube [Pinksteren](#). Houdt u er wel rekening mee dat deze link pas ongeveer een kwartier vóór de viering actief wordt. Ook als publieke vieringen weer plaatsvinden, zullen we voorlopig deelname aan de eucharistie via de livestream als een mogelijkheid aanbieden. Zo blijft de viering voor iedereen beschikbaar en niet alleen voor de parochianen die in de kerk aanwezig (kunnen) zijn.

Collecte overmaken

Aangezien het praktisch niet mogelijk is om met een collecteschaal bij u langs te komen, doen we nu telkens een oproep in deze nieuwsbrief om uw ruimhartige bijdrage over te maken. Ook de afgelopen dagen hebben we van u weer zo'n € 295,- mogen ontvangen waarvoor natuurlijk onze hartelijke dank. Uw financiële steun aan de parochie blijft meer dan welkom. Met de Pinksteren is de collecte traditiegetrouw voor de Nederlands Missionarissen. Ook in deze bijzondere tijd houden we deze traditie in stand. Juist nu is uw bijdrage hard nodig. Doet u mee? Alvast bedankt!

U kunt uw bijdrage aan de collectes overmaken op bankrekeningnummer NL62 RABO 0106 9749 04 t.n.v. Parochie de Vier Evangelisten onder vermelding van collecte Nederlandse Missionarissen. Of via de weergegeven QR code. Juist in deze tijd waarin we niet bij elkaar kunnen komen is uw steun meer dan nodig. We rekenen op u!

Bereikbaarheid Maria van Eik en Duinen

Maria Eik en Duinen heeft momenteel te kampen met een technische storing van de internetaansluiting en de telefonie. Hierdoor is het secretariaat van de locatie telefonisch heel slecht bereikbaar. Mocht het niet lukken telefonisch contact te krijgen, belt u dan naar het centraal parochiesecretariaat (070 3080414). U wordt dan zo snel mogelijk verder geholpen.

Berichten uit onze gemeenschappen

Omdat parochianen soms in meer dan één geloofsgemeenschap bekend zijn en/of actief waren, worden de overlijdensberichten hieronder in één parochiebreed overzicht opgenomen:

Overleden:	Bijzonderheden
Jan Andriessen, op 97 jarige leeftijd overleden op 23 mei	Jan was een zeer actieve en trouwe parochiaan, eerst in de H. Familiekerk, later in de Paulus en de laatste jaren in de H. Pastoor van Ars. Op zijn hoge leeftijd en ondanks zijn gehoorbeperking bezocht hij met zijn eigen autootje de vieringen en andere bijeenkomsten in onze parochie. De uitvaart vindt plaats op vrijdag 29

	mei om 12.45 uur in de H. Pastoor van Ars.
Francien Schwirtz-Overmeire, op 91 jarige leeftijd overleden op 25 mei	Francien was, samen met haar man, woonachtig in Houthaghe en heel betrokken bij de kerk. De laatste jaren bezochten zij samen twee keer per jaar de Maria van Eik en Duinen voor de speciale ouderenviering en ontvingen, toen dat nog kon, de rest van het jaar de ziekencommunie. De afscheidsplechtigheid vindt plaats op zaterdag 30 mei bij crematorium Ockenburg
Ilse Sankatsing, op 80 jarige leeftijd overleden op 25 mei	Ilse kon al lange tijd niet meer aan de vieringen in de H. Pastoor van Ars deelnemen en ontving, toen dat nog kon, regelmatig thuis de ziekencommunie. De afscheidsplechtigheid heeft donderdag 28 mei plaatsgevonden bij crematorium Ockenburg.

Uit de pastoor van Ars

Schuitje

Zat op een bankje zomaar wat te zitten.

Zag, 3 hoog, een dame het gordijn open doen.

Dacht: ach laat ik eens zwaaien,
misschien is ze eenzaam.

Ze zwaaide vriendelijk terug!

Ach ja, peinsde ik, we zitten in het zelfde schuitje.

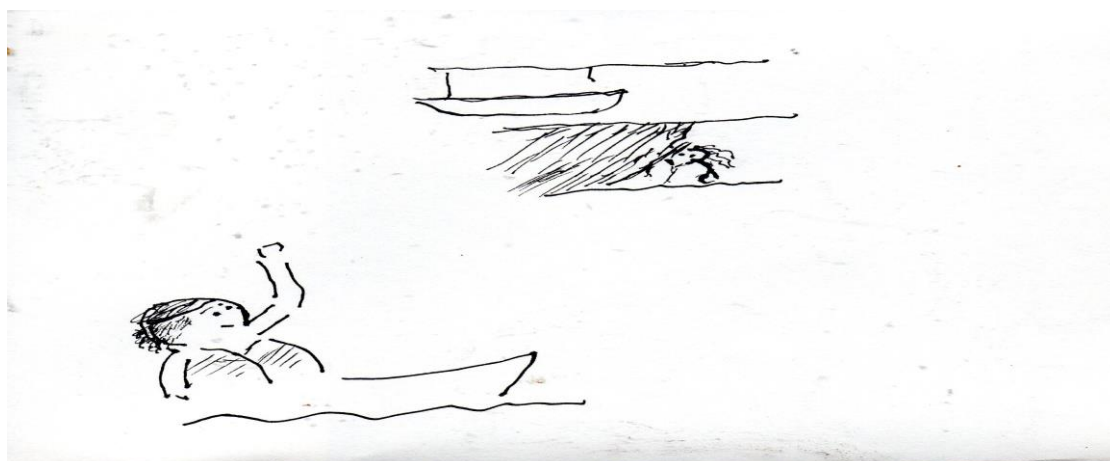
Zag verbaasd dat er boven haar raam een reddingsbootje hing...

Er stond ook een naam op
helaas, onleesbaar.

Hoe zou mijn schuitje heten.....

De Hoop?

Sjef

Begeesterd

De Geest van God
Is een goede Geest.
Hij zet mensen in beweging.
Hij maakt mensen vurig.
Hij zet hen in vuur en vlam.

En wat doen ze dan, die mensen?

Ze maken een nieuwe wereld.
Ze troosten waar verdriet is.
Ze geven waar gebrek is.
Ze luisteren waar nood is.
Ze zingen en dansen.

*Congregatie van de H. Geest, Berg en Dal;
In 'de zondag vieren' liturgie Berne Media 31 mei/1 juni.*

Uit de Emmaus

Na vertier thuis hoog tijd om weer vrijwilligerswerk te doen

Als vrijwilliger in de geloofsgemeenschap Emmaus zit ik sinds maandag 16 maart j.l. door de Corona-pandemie thuis. Het kosterschap, de bloemengroep, het tweewekelijks tellen van de collectes, de beheercommissie met diverse hand- en spandiensten die in onze kerk dienen plaats te vinden, al deze werkzaamheden zijn voorlopig voor mij gestopt.

Ik kan jullie verzekeren dat ik dit allemaal erg mis, niet alleen de werkzaamheden maar ook de onderlinge contacten met elkaar. In de eerste weken heb ik, gezien mijn leeftijd en risicogroep waar ik toebehoor, mij strikt aan binnen blijven gehouden. Met het oplossen van kruiswoordraadsels en dergelijke, contact via mijn mobieltje met onze kinderen, vrienden en medevrijwilligers en af en toe op ons balkon een frisse neus halen kwam ik de dag door. Het veel luisteren naar muziek en af en toe naar het niet vrolijke nieuws luisteren en kijken hield mij aardig op de been.

Het kijken naar de vieringen via livestream met Pasen en de zondagen was voor mij (ons) een welkome afleiding en via dit medium voelden wij ons toch verbonden met de geloofsgemeenschap.

Ik wil zeker niet klagen want heel veel mensen hebben het veel moeilijker dan wij.

Toch werd het thuiszitten mij op een gegeven moment te veel, dus ben ik 's-middags samen met Ada de hond uit gaan laten. Dat was wel een verademing, nu stap ik ook af en toe op de fiets en gaan wij samen op een rustig moment met de auto door het Westland toeren. Daar hebben wij bij een tuincentrum plantjes voor ons balkon aangeschaft om dit op te vrolijken.

Ook Ada mist haar koffie-zet- en schenkbeurten enorm. Vooral de onderlinge contacten met elkaar is een groot gemis. Gelukkig komt er nu eindelijk, als het goed blijft gaan, een klein beetje licht aan het eind van de tunnel. Hopelijk kan ik dan, met anderhalve meter afstand, het vrijwilligerswerk weer gaan oppakken.

Bij deze wens ik u alle goeds toe, blijf gezond en houd de moed erin. Dan kunnen wij elkaar binnenkort weer gaan ontmoeten.

Groetjes,

Pim en Ada van der Bol.

Onderzoek naar kerkbetrokkenheid zet mij aan het denken

Het meedoen aan het onderzoek van de Erasmusuniversiteit en het bisdom Rotterdam heeft mij wel weer aan het denken gezet.

Het is wel confronterend om even stil te staan bij de vraag "Welke gedachten komen bij je op als je denkt aan de Rooms Katholieke Kerk"

Ik ben christen, ik ga naar de kerk, ik ben vrijwilliger, ik voel mij thuis in de kerk. Wat moet ik dan met zo'n vraag? Het is zeker niet makkelijk en vraagt om meer om mij heen te kijken.

Hoe ziet de kerk er uit, of-- hoe kijk ik naar de geloofsgemeenschap. Waartoe dient de kerk. Wat is het belang van de kerk. De kerken, het gebouw op zich vind ik niet zo belangrijk, soms teveel pracht en praal, maar wel wat er gebeurt in de kerk, het uitdragen van het geloof en de geloofsbeleving.

Daar komen we voor bij elkaar en ook om in ons geloof gevoed te worden, te leven zoals Jezus ons hier in is voorgegaan. Waarin die ons verwijst naar de Vader, ook Onze Vader. Daar willen we voor samenkomen, dat mogen we vieren met al zijn tradities en symbolen.

Ook de vraag over de leeftijden van onze parochianen, het is toch wel jammer dat er weinig jonge mensen zijn. Het gevoel dat als deze oudere generatie er niet meer is, wat dan. Ik heb wel de overtuiging en ik geloof dat er ook weer verandering in komt. Het zal nog wel even duren maar het gaat niet verloren. Een logisch gevolg hiervan is, en dat was ook een vraag die gesteld werd, dat er minder inkomsten zijn en of wij weten waar de inkomsten vandaan komen. Via onder andere de kerkbalans waar ook weer enkele vragen over werden gesteld, collectes, maar ook nog andere bronnen zoals misintenties, uitvaarten en dergelijke.

De laatste vraag ging over de tevredenheid en het vertrouwen in eigen parochie of landelijk. Er wordt met heel veel mensen, professionals en vrijwilligers gewerkt aan Gods Koninkrijk op wat voor manier dan ook. Er zullen altijd mensen zijn die opstaan en verder gaan met het verkondigen en vertellen van Jezus en God Onze Vader. Er wordt in onze parochie door vele mensen heel hard gewerkt, zeker ook nu in deze coronatijd. Daar mogen we met elkaar wel heel dankbaar voor zijn.

DANK JULLIE WEL VOOR JULLIE INZET.

Gerda Bronsteijn

Dank!

"Allereerst wil ik alle vrijwilligers danken voor al de inzet speciaal ook in deze tijd.....om de vieringen online te kunnen volgen[de laatste keren is zowel beeld als geluid prima]maar ook jullie trouwe aanwezigheid tijdens de kerkopenstelling! Bijzonder en heel fijn; al ben ik niet altijd in de gelegenheid te komen. Maar alles is zo mooi verzorgd met de boekjes van de liturgie, het ontroerende gebed van de geestelijke communie, getijdengebed van de dag...voor ieder te kiezen!!! Het doet goed om in de zo vertrouwde ruimte te kunnen bidden bij Jezus. Ook Eline voelde de sfeer op Goede Vrijdag en was het hele halfuur doodstil, dat trof mij. In de week van Pasen was ik al blij verrast dat er 2 mooie geraniumplantjes, Paaswens en eitjes bij mij gebracht werden...dat deed mij goed!

Tot mijn verrassing lag enkele dagen geleden een mooie envelop in de brievenbus...persoonlijk bezorgd met een prachtig boekje over Maria die de knopen ontwart (speciale devotie van onze Paus Franciscus)...het mooie gebed om de komst van de H. Geest en weer een mooie kaart van de werkgroep diaconie. Ik was er ontroerd van.....want net in een moeilijke tijd was dit precies wat mij aansprak en ik nodig had.

Ik ben er dan ook meteen in gaan lezen...en inderdaad het zijn vitaminen voor de ziel! Voor mij kwam het op het juiste moment!

Dank aan al diegenen die zich inzetten om dit mogelijk te maken....het scheidt verbondenheid met de geloofsgemeenschap en vol vertrouwen gaan we verder....want Hij is met ons alle dagen".

Jacqueline Van Loon

Een nieuwe hobby

Even een kort verhaaltje hoe ik deze coronatijd doorbreng. Op de eerste plaats hoop en wens ik dat iedereen gezond is dat is het voornaamste. Verder moet ik zeggen dat ik me niet verveel. Ik heb genoeg te doen en voel me ook niet echt eenzaam al zie ik niet veel mensen. Veel breien en haken voor het goede doel en ook aan mijn kaartenhobby heb ik genoeg werk en dan natuurlijk mijn nieuwe hobby: diamond painting. Met diamond painting maak je een schilderij met diamantjes (gekleurde kristallen steentjes). Dit wordt ook wel borduren met steentjes genoemd. Op het canvas staat een duidelijk patroon aangegeven, zodat je goed kunt zien waar de steentjes gelegd moeten worden. Het worden hele mooie voorstellingen! Maar natuurlijk mis ik onze clubjes en het gezellig samen zijn ,we moeten nog even volhouden maar hopen elkaar weer snel te zien.

Bij mooi weer zitten we lekker buiten op het terras zo komen we de tijd wel door.

Henny Akkerman

Uit Maria van Eik en Duinen

Dankzij de inzet van 7 vrijwilligers, is onze kerk op zondag van 14.00 tot 15.30 uur en op dinsdag van 10.00 tot 12.00 uur open voor gebed. Een enkeling maakt een praatje, maar de meesten komen om te bidden. Per keer komen er tussen de 10 en 15 bezoekers even de kerk in, met Pasen waren er zelfs 33. De bezoekers komen verspreid, maar onlangs waren er 6 bezoekers en twee vrijwilligers, samen 8 mensen tegelijk aan het bidden, wat een bijzonder en bemoedigend gevoel gaf. Hieronder volgt een overweging van één van de vrijwilligsters.

Cor Havermans

Waar vliegen wij naar toe?

In een vorige Nieuwsbrief las ik een mooi artikel over hoe livestream-vieringen worden gemaakt en hoe ze na feedback van ons allen verbeterd waren. En toen dacht ik: ik wil mijn feedback geven op hoe 'live leven in de kerk op dit moment gaat'.

Als één van de medewerksters aan de kerkopenstelling viel het mij op dat er onder de bezoekers ook mensen zijn die enigszins in de war en eenzaam lijken; bijna allemaal mensen die ik nooit bij een gewone viering heb gezien. Dat deed me denken aan het bekende gezegde van Jezus : *Haast je naar de straten en stegen van de stad en breng de armen, gebrekkigen, blinden en kreupelen hier binnen... want mijn huis moet vol worden.*" Lucas 14,15-24

Bij mijn dienst in de kerk vind ik het fijn om de Rozenkrans te bidden en een keer toen ik zei "ik groet u Maria dochter van God, de Vader", realiseerde ik me opeens dat Onze Vader ook Onze Opa is. Wij praten nu veel over oudere mensen die door corona in quarantaine zitten en hun families proberen op allerlei manieren – via bijvoorbeeld video of raam - toch hun dierbaren te zien en contact met hen te houden. En hoe is het dan met Onze Opa?

Er kwamen twee broers om iets te regelen voor de uitvaart van hun moeder. Zij is overleden, niet door het coronavirus, maar door het corona isolement. Laatst was er een vogel in de kerk. Hoe het beestje daar kwam weet ik niet. Ik zag dat vogeltje van het ene naar het andere raam vliegen. Hij vloog naar het licht. Waar vliegen wij naartoe? Het Licht dat in december naar ons is gekomen, wie zoekt Het nu in mei? *"Verheugd was ik toen ik hoorde: wij gaan naar het huis van de Heer"*. Ps 122

Alena Nemish-Boer

Uit de Titus Brandsma

Geen kunst in de kerk...voorlopig

Voor de derde opeenvolgende keer zou het interieur van de Familiekerk de komende pinksterdagen het decor zijn geweest voor de tientallen producten van artistieke nijverheid van veel parochianen. En ongetwijfeld zal weer een groot aantal mensen op hun beurt deze schilderijen, iconen, tekeningen, beeldhouw- en borduurwerken zijn komen bewonderen. Maar helaas..., een ons inmiddels bekend virus gooide roet in de geserveerde kunstmaaltijd.

De huidige omstandigheden hebben wellicht bijgedragen aan de ontplooiing van tot voor kort verborgen talenten. En dat geeft hoop en schept verwachtingen... Zodra de expositie Kunst in de Kerk weer georganiseerd kan worden, breng ik u daarvan vanzelfsprekend graag op de hoogte, en bent u mogelijk een van de deelnemers...?

Loek Ruijters

3 x Blij en dat vanwege de reis naar Assisi

Vorig jaar, bij de reünie van de Lourdesreis, kreeg ik te horen dat er in 2020 een reis naar Assisi op het programma stond. Ik werd daar blij van. Deze bedevaartreis kreeg het thema "Treed in de voetsporen van de Heilige Franciscus en de Heilige Clara van Assisi". Wat kon ik verwachten? Dat zou ik op 4 april van dit jaar te horen krijgen. Nieuwsgierig als ik was ben ik wat gaan lezen in de geschiedenis van deze twee bijzondere mensen. Eigenlijk wist ik niet zoveel over hen. 4 oktober is natuurlijk een dag die iedereen wel weet te combineren met de H. Franciscus en dierendag.

Het coronavirus kwam op ons aller pad. En steeds duidelijker werd het dat heel veel niet door kon gaan. De informatieochtend werd doorgeschoven naar juni. Maar naar gelang de coronaperiode voortging, kreeg ik het gevoel van... wil ik nog wel op reis... en wil ik de grens over...?

In de vorige Nieuwsbrief las ik dat de reis definitief niet doorging. Ik was hier erg blij mee. Maar....waar werd ik heel erg blij van... volgend jaar gaat de reis alsnog door en de datum is ook al bekend.

Ik eindig met een klein gebedje van de H. Franciscus, dat in het zondagsmisaaltje stond van 5 januari 2020 en met de woorden die H. Franciscus iedereen altijd wenst : "Vrede en alle Goeds".

Ank Schrever

Geef me de moed om te veranderen wat ik kan veranderen;
geef me de sereniteit om te accepteren
wat ik niet kan veranderen
en geef me de wijsheid om het verschil tussen beide te zien.

Franciscus van Assisi (1181-1226)

Hallo! Mijn naam is Rebecca...

en u kunt mij herkennen als acoliet in de geloofsgemeenschap Titus Brandsma of als jongere bij Inside Out. Ik kreeg de vraag of ik wat kon schrijven over hoe ik deze tijd beleef.

Het is een vervelende situatie waar we in zijn beland. We moeten voor een groot deel thuiszitten en als we naar buiten willen, moeten we 1,5 meter afstand houden. Ik vind het zelf heel jammer om nu niet meer samen in de kerk te kunnen vieren. Gelukkig is er elke week een kerkopenstelling waardoor we, op gepaste afstand, even met elkaar of alleen tot onszelf kunnen komen. Daarnaast hebben we ook de livestreams.

Zelf ben ik student en loop ik stage in een verzorgingstehuis. Ik ben blij dat ik in deze tijd iets kan betekenen voor de ouderen die er wonen. Voor hen is dit al helemaal een aparte beleving. Normaal krijgen zij bezoek van kinderen, kleinkinderen, broers of zussen die even gedag komen zeggen. Nu moet dat op andere manieren zoals door videobellen. Niet alle cliënten hebben begrip van de situatie, maar het blijft mooi om te zien hoe ze opfleuren wanneer ze familie toch even kunnen zien.

Op dit moment kan ik niet meer naar school, waardoor ik ook mijn vriendinnen niet meer kan zien. Gelukkig kunnen ook wij videobellen met elkaar en houden elkaar op deze manier op de hoogte over hoe het met ons gaat en wat we op onze stages meemaken. We krijgen ook vanuit school veel steun.

Rebecca Mariadasan

Bereikbaarheid van de parochie

Door de sluiting van de kerken zijn ook de secretariaten op de locaties niet altijd goed bereikbaar. Wel wordt op het moment dat de kerk is opengesteld de brievenbus geleegd. U kunt dus altijd een briefje achterlaten. Wilt u met iemand in gesprek komen of heeft u een dringende boodschap dan kunt u natuurlijk altijd contact opnemen met het centraal parochiesecretariaat (cps@p4ev.nl of via telefoon:070 3080414). Zij zorgen er dan voor dat u met de juiste persoon of personen in contact wordt gebracht.

Delen van de Nieuwsbrief

We zijn heel blij dat we deze Nieuwsbrief aan een deel van de parochianen per mail kunnen versturen. Zo kunnen wij hen optimaal op de hoogte houden. Een groot deel beschikt echter niet over internet. Helaas kunnen we de papieren Nieuwsbrief niet elke week bij deze mensen bezorgen.

Mogelijk kunnen we er samen voor zorgen dat in ieder geval een deel van hen toch geïnformeerd blijft:

- Als u deze Nieuwsbrief per mail ontvangt en u kent een mede-parochiaan in uw directe omgeving die geen emailfaciliteiten heeft, dan wilt u misschien de Nieuwsbrief voor hem/haar uitprinten en bij hem/haar in de brievenbus doen of hem/haar opbellen en de belangrijkste informatie doorgeven.
- Als u de geprinte versie van de Nieuwsbrief in de kerk ophaalt voor uzelf, dan kunt u er mogelijk ook één meenemen voor een parochiaan in de buurt en bij hem/haar in de brievenbus doen.

Delen van ervaringen en opmerkelijke dingen in deze tijd

Zeker in deze tijd dat we elkaar niet kunnen ontmoeten, wordt het heel erg gewaardeerd als we iets van elkaar vernemen. Misschien wilt u ook uw

verhaal, dat u anders tijdens de koffie na de viering zou vertellen, heel graag met de lezers van de Nieuwsbrief delen. Als u iets heeft dat u graag met anderen zou willen delen, schrijf het op en mail het aan uw Nieuwsbriefcorrespondent. Dat zijn:

Cor Havermans voor Maria van Eik en Duinen (cor.havermans@planet.nl)

Ineke Giezeman voor de Pastoor van Ars (I.Giezeman@hetnet.nl),

Loek Ruijters voor de Titus Brandsma (eller@ziggo.nl)

en Peter The voor de Emmaus (peter.the@geodww.nl).

Dank u wel!